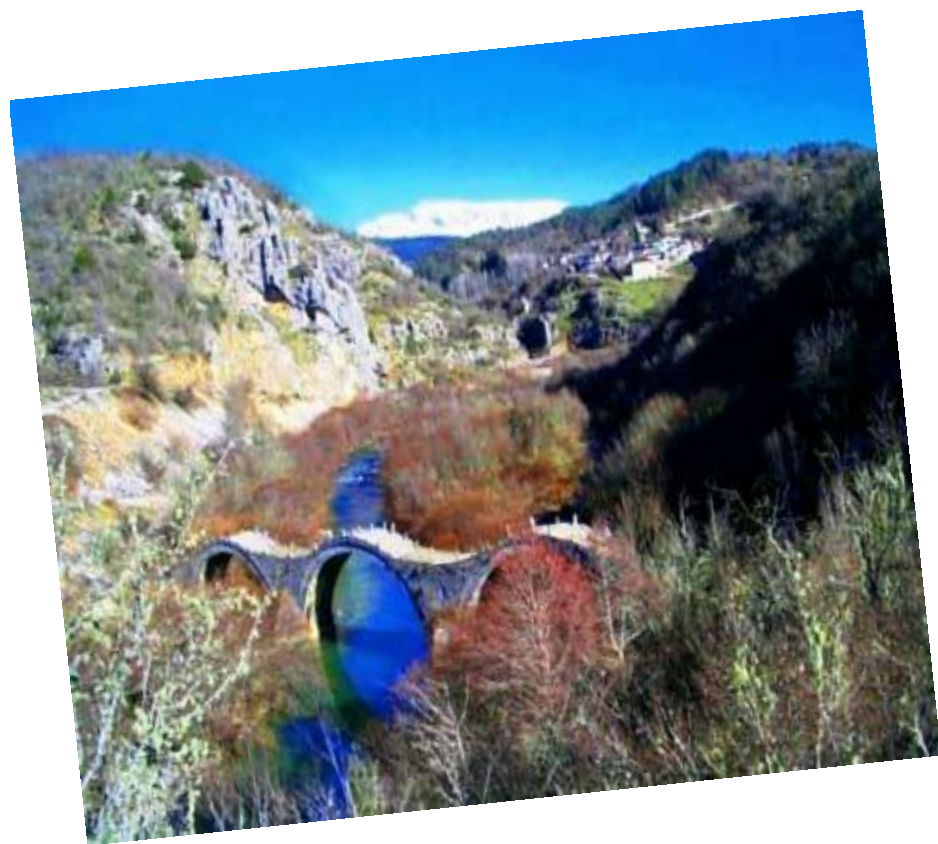

ΧΛΩΡΙΔΑ ΒΙΚΟΥ ΑΩΟΥ!

"Η ανυπέβλητη φυσική ομορφιά του Βίκου - Αώου δημιουργεί ένα παραμυθένιο τόπο που αποτελεί πόλο έλξης φυσιολατρών και ονειροπόλων.

Το οικοσύστημα είναι μοναδικό."

**Μαρία Πρίφτη
Μαριεντίνα Μωραΐτη
Μιχαέλα Μπότη**

Χλωρίδα

Ο Βοϊδομάτης

- Σε όλα τα σημεία του εθνικού δρυμού εναλλάσσεται το πράσινο της πυκνής βλάστησης με το γκρίζο των απότομων γκρεμών. Η περιοχή αποτελεί καταφύγιο για μεγάλο πλήθος φυτών και βοτάνων. Έχουν καταγραφεί πάνω από 1.700 είδη και υποείδη φυτικών ειδών, ενδεικτικά υπάρχουν 18 είδη γεραννίου, 43 τριφυλλίου και 14 είδη από καμπανούλες. Τουλάχιστον 50 είδη δασικών δέντρων και θάμνων έχουν καταγραφεί στα όρια του Δρυμού. Ενδημικά σπάνια στην Ελλάδα είδη φυτών φύονται που προσελκύουν το ενδιαφέρον επιστημόνων παγκοσμίως.
- Τα πυκνά δάση του δρυμού αποτελούνται από ιτιές, μεγάλα σε μέγεθος και ηλικία πλατάνια, οξιές και λεύκες. Σε μεγαλύτερο υψόμετρο κυριαρχούν δρυς και βελανιδιες.
- Την εικόνα από 1.200 είδη φυτών που προσελκύουν το παγκόσμιο ενδιαφέρον.

Κλίμα Περιοχής

- Το κλίμα επηρεάζει καθοριστικά τη μορφολογία και τη λειτουργία των οικοσυστημάτων. Μεγάλο ετήσιο ύψος βροχής και πυκνό χιόνι, που πέφτει 7-9 μήνες τον χρόνο, χαρακτηρίζουν την περιοχή.
- Τα καλοκαίρι η περιοχή είναι ιδιαίτερα δροσερή με σποραδικές βροχές, ενώ τον χειμώνα οι βροχοπτώσεις είναι ιδιαίτερα συχνές με έντονη υγρασία και χιονοπτώσεις. Οι καιρικές συνθήκες που επικρατούν στον δρυμό διαφέρουν από αυτές της ευρύτερης περιοχής λόγω της ιδιομορφίας του οικοσυστήματος και γενικά το κλίμα έχει χαρακτηριστεί ως μεσογειακό-ηπειρωτικό.

Κίνδυνοι & Απειλές

Η σταδιακή εγκατάλειψη των καλλιεργειών και η αστυφιλία μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, είχε ως αποτέλεσμα την έναρξη πορείας ανόρθωσης του δασικού οικοσυστήματος στον Εθνικό Δρυμό. Όμως, με την εντατική εκμετάλλευση των φυσικών πόρων, τις διανοίξεις δρόμων, την εντατική υλοτομία και την κακή διαχείριση των υδάτινων πόρων, αυτή η πορεία έχει ανακοπεί σχετικά, όχι όμως σε σημείο που να απειλείται η ισορροπία του οικοσυστήματος.

Τύποι Βλάστησης

- Χαμηλά, σε υψόμετρο 400-750 μέτρα., επικρατούν οι μεσογειακοί θαμνώνες, με κυρίαρχο είδος το πουρνάρι. Καθώς επίσης η κουμαριά, το φυλίκι .
- Σε μεγαλύτερο υψόμετρο έως τα 1000 μ. αρχίζει η ζώνη των φυλλοβόλων δρυών με δρυοδάση με Πλατύφυλλη δρυ, Χνουδωτή δρυ και Πετραία δρυ.
- Από τα 1000 έως τα 1800 μ., περίπου, επικρατούν τα δάση των ορεινών κωνοφόρων, που σχηματίζονται κυρίως από μαυρόπευκα , ενώ κατά τόπους συναντώνται οξιές αλλά και μεικτά δάση φυλλοβόλων και κωνοφόρων.
- Πάνω από τα 1800μ. και ως τα 2000μ. επικρατεί η υποαλπική ζώνη με αραιά δάση από ρόμπολα, χαρακτηριστικά κωνοφόρα των βουνών της Πίνδου.

- Από τα 2000μ. και πάνω επικρατεί η τυπική αλπική ζώνη με τα
- χαρακτηριστικά γυμνά λιβάδια και τις βραχώδεις κορυφές, εδώ κυριαρχούν τα νανώδη πολυετή φυτά, όπως οι αστράγαλοι, οι γεντιάνες, οι αγριοπανσέδες, η σεμπρεβίβια, τα αγριογαρίφαλα, οι καμπανούλες κ.α

ΦΑΡΑΓΓΙΑ

- Τα φαράγγια και οι απότομες ορθοπλαγιές αποτελούν από τη φύση τους τόπους προστασίας πολλών σπάνιων και ενδημικών φυτών. Η δυσκολία προσέγγισης στις απόκρημνες πλαγιές και η απουσία βόσκησης δημιουργούν ένα ιδανικό περιβάλλον για τα φυτά αυτά. Έτσι παρουσιάζονται υψηλά ποσοστά ενδημισμού, γεγονός που δείχνει τη σπουδαιότητα των βιοτόπων στη διατήρηση του φυσικού πλούτου. Τα βράχια διαθέτουν τη δική τους ιδιαίτερη χλωρίδα, τα λεγόμενα χασμόφυτα.
- Υπολογίζεται ότι στην περιοχή της Τύμφης, του Βίκου και του Αώου υπάρχουν περισσότερα από 1700 είδη φυτών, από τα οποία θεωρούνται σπάνια τα ενδημικά είδη της Β.Πίνδου, όπου ως σημείο εξάπλωσης είναι οι κορυφές της Τύμφης

ΣΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ!

